

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΣΟ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Α. Πολιτικές εξελίξεις

Βρισκόμαστε σε μία περίοδο πυκνών πολιτικών εξελίξεων τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και διεθνώς. Μέσα στην καρδιά του καπιταλισμού εξελίσσεται μια όλο και περισσότερο κλιμακούμενη **όξυνση της καπιταλιστικής επίθεσης** σε όλα τα πεδία της ζωής και της επιβίωσης της εργατικής τάξης που αναδεικνύει σε πρώτο πλάνο και συχνά με έκδηλο τρόπο την αστική στρατηγική και την κυριαρχία της στην άμεση κοινωνική και πολιτική αντιπαράθεση. Ξεπροβάλλει όμως ταυτόχρονα και **η δυναμική της ταξικής πόλωσης που φέρνει τις δικές της εκρήξεις**, από την «περιφέρεια» μέχρι την καρδιά του παγκόσμιου καπιταλισμού (εξέγερση στο Μπαγκλαντές, μεγάλες διεθνείς κινητοποιήσεις και δράσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, αντιφασιστικές κινητοποιήσεις σε Γαλλία και Βρετανία, εργατικές απεργίες στις ΗΠΑ κ.α.). Υπάρχει υπόγεια κοινωνική ευρεία δυσαρέσκεια, κατά καιρούς κοινωνικά ξεσπάσματα και αγώνες ή και ενστικτώδεις πολιτικές άμυνες από μεριάς εργατικών και λαϊκών στρωμάτων. Σε αυτές τις συνθήκες η αντικαπιταλιστική αριστερά χρειάζεται να συγκροτήσει μια άλλη στρατηγική απέναντι στον καπιταλισμό, στην πάλη για την ανατροπή του έτσι ώστε η κοινωνική δυσαρέσκεια και οι αγώνες να μπορούν να συνολικοποιηθούν σε ανατρεπτικές πολιτικές μάχες.

Η **όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών** έχουν ως τραγική κατάληξη την κλιμάκωση και την **επέκταση πολεμικών συρράξεων** δείχνοντας ότι δεν έχουν παροδικό χαρακτήρα και εγκυμονούνται διαρκώς νέοι και πιο απειλητικοί κίνδυνοι. Η γενική τάση διαγράφει την είσοδο σε μια νέα πολεμική εποχή του καπιταλισμού ενώ και η σύνοδος του NATO τον Ιούλιο με τις αποφάσεις της, επικύρωσε και ενέτεινε το κλίμα πολέμου. Η όξυνση αυτή, σε ένα «πολύ-πολικό» γεωπολιτικό περιβάλλον, επιβάλλει την αύξηση των πολεμικών εξοπλισμών και διαμορφώνει μια «οικονομία του πολέμου». Ο κύκλος εργασιών των πολεμικών βιομηχανιών όλου του κόσμου (με τις πέντε πρώτες να έχουν βάση τις ΗΠΑ) το 2026 θα είναι σχεδόν διπλάσιος από αυτόν του 2021, ενώ σημειώνεται τεράστια αύξηση των πολεμικών δαπανών, πολιτική που προκαλεί νέα δεινά στους λαούς. Φαίνεται καθαρά ότι ΗΠΑ-NATO σέρνουν τον χορό των πολεμικών δαπανών και της στροφής στον πόλεμο, με στόχο να χρησιμοποιήσουν την στρατιωτική τους υπεροπλία για την ανάσχεση της μείωσης της οικονομικής τους δύναμης και της κρίσης της πολιτικής τους ηγεμονίας.

Το Ισραήλ με την άμεση στήριξη των ΗΠΑ και ΕΕ κλιμακώνει την επίθεση στην Παλαιστίνη παρά τις λαϊκές αντιδράσεις προσπαθώντας να κάμψει την ηρωική αντίσταση του παλαιστινιακού λαού και επιχειρεί με κάθε τρόπο να ανάψει την φωτιά του πολέμου στη Μέση Ανατολή και να πλήξει στρατηγικά όλες τις δυνάμεις που δεν εντάσσονται στα σχέδια τους. Γι' αυτό επιτίθεται δολοφονικά στον Λίβανο, στο Ιράν, στη Συρία, στην Υεμένη κι αλλού. Με τις επιθετικές ενέργειές του επιδιώκει ο πόλεμος να πάρει χαρακτηριστικά Δύσης - Ανατολής, βάζοντας τη Δύση πιο άμεσα στις επιχειρήσεις και δημιουργώντας σοβαρούς κινδύνους στην περιοχή. Η εισβολή της Ουκρανίας στο Κουρσκ της Ρωσίας και η προέλαση του ρωσικού στρατού στις περιοχές της ανατολικής Ουκρανίας δεν θα λήξει εύκολα, παρά τις σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις που έχει στις χώρες της Ευρώπης, καθώς αποτελεί έκφραση του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού για την παγκόσμια ηγεμονία ανάμεσα στην Δύση και τον υπό διαμόρφωση κινεζο-ρωσικό άξονα.

Η συμμετοχή της Ελλάδας και στους δύο πολέμους είναι σημαντική τόσο μέσα από τη συμμετοχή της στο **ΝΑΤΟ**, όσο και με πιο ειδικό τρόπο μέσα από τις ιδιαίτερες σχέσεις που αναπτύσσει με το Ισραήλ στη Μεσόγειο, όχι μόνο στο πεδίο του πολέμου, αλλά ευρύτερα μεταξύ των δύο κρατών και των κεφαλαίων τους. Η κυβέρνηση της ΝΔ, σε συνέχεια της πολιτικής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, «υπηρετεί» τον στρατηγικό άξονα Ελλάδα-Ισραήλ- Κύπρος, για να εξασφαλίσει μια αναβαθμισμένη θέση για το ελληνικό κεφάλαιο στην ευρύτερη περιοχή. Άλλωστε είναι χαρακτηριστικό ότι πέρα από την κυβέρνηση της ΝΔ συνολικά η άρχουσα τάξη δίνει βοήθεια στο Ισραήλ όπως αναδείχθηκε για το ρόλο των Ελλήνων εφοπλιστών και της MOTOR OIL, ενώ και τα ελληνικά πανεπιστήμια συνάπτουν συμφωνίες με εταιρίες πολεμικού εξοπλισμού εν μέσω του πολέμου.

Ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή, θα γεννήσει νέα караβάνια προσφύγων προς αναζήτηση ενός ασφαλέστερου για τη ζωή τους μέρους. Η ΕΕ και οι χώρες της παρόλο ότι είναι συνυπεύθυνες για το ματοκύλισμα των λαών στη Μέση Ανατολή, προετοιμάζονται για μια σκληρότερη αντιπροσφυγική πολιτική. Ήδη η πρόεδρος της Κομισιόν έστειλε κατευθύνσεις προς τα κράτη μέλη της Ε.Ε. απαιτώντας να διδαχτούν από την πολιτική της Μελόνι και ασκεί πιέσεις για εφαρμογή μαζικών απελάσεων. Η κατάσταση αυτή σε συνδυασμό με την άνοδο της ακροδεξιάς και την ενσωμάτωση της ατζέντας της από τις δυνάμεις της δεξιάς, διαμορφώνουν μια ιδιαίτερα επικίνδυνη κατάσταση.

Η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία βρίσκεται σε τελατωδία στασιμότητα στηριζόμενη περισσότερο από ποτέ σε ασταθείς ισορροπίες. Χαρακτηριστικά είναι η κατάρρευση των μετοχών των αμερικάνικων εταιριών AI, η παλινωδία της πολιτικής των επιτοκίων της FED, ενώ η οικονομία της Γερμανίας είναι στα όρια της ύφεσης ενώ πρόσφατα κατέγραψε ρεκόρ δεκαετίας στις πτωχεύσεις εταιριών ενώ και η οικονομία της Κίνας είναι σε επιβράδυνση και ο ρυθμός ανάπτυξης έχει πέσει στο μισό σε σχέση με το 2000. Έκφραση αυτής της κατάστασης ήταν και ο πανικός στα χρηματιστήρια τον Αύγουστο.

Αναδεικνύεται σε ζωτικής σημασίας τόσο σε παγκόσμιο επίπεδο όσο και στη χώρα μας το θέμα της **κλιματικής αλλαγής και της περιβαλλοντικής καταστροφής**. Η λειψυδρία, οι παρατεταμένοι καύσωνες, τα έντονα καιρικά φαινόμενα που αποκτούν μια κανονικότητα και προκαλούν τεράστιες καταστροφές, έχουν πολύ μεγάλες επιπτώσεις τόσο στην επιβίωση και την ποιότητα ζωής των φτωχών ανθρώπων και μεταβάλλουν την αγροτική παραγωγή.

Στη χώρα μας, η **ΝΔ παρά το χαστούκι των Ευρωεκλογών** έχει εξαπολύσει επίθεση σε όλα τα μέτωπα. Αποδεικνύεται πως οι εκλογικές αποτυπώσεις συσχετισμών παρά τη σημασία τους, δεν κρίνουν το προς τα που θα πάνε τα πράγματα. Ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ και της ψυχικής υγείας, προσπάθεια ιδιωτικοποίησης του νερού και των υδάτινων πόρων, κλείσιμο της ΛΑΡΚΟ, δήμερη εργασία, ιδιωτική διαχείριση δασών, «μοντέλο» ΔΕΗ και χρηματιστήριου ενέργειας σε όλες τις πρώην ΔΕΚΟ μέσω του μνημονιακού υπερταμείου, επίθεση στην εκπαίδευση, είναι μερικά στοιχεία της κυβερνητικής ατζέντας. Οι πυρκαγιές για άλλη μια χρονιά προκάλεσαν τεράστιες καταστροφές και η ακρίβεια καλά κρατεί. Η κυβέρνηση διαχειρίζεται με αντεργατικό και αντιλαϊκό τρόπο την ήδη δύσκολη κατάσταση της οικονομίας και της κοινωνίας, παίρνοντας μέρος στην πολεμική προετοιμασία της ΕΕ και πετώντας δισεκατομμύρια ευρώ σε εξοπλισμούς την ίδια ώρα που προχωρά σε περικοπή δαπανών σε υγεία - παιδεία ενώ οι μισθοί είναι καθηλωμένοι στα χαμηλότερα επίπεδα σε όλη την ΕΕ. Είναι δεδομένο ότι η ανάκαμψη που ευαγγελίζεται η κυβέρνηση είναι κάλπικη και περνάει από ένα πρόγραμμα επιθέσεων πάνω στις πλάτες των εργαζομένων. Αυτό έδειξαν και τα μέτρα που εξήγγειλε ο Μητσοτάκης στη ΔΕΘ. Για αυτό διαμορφώνει και εντείνει μια πολιτική πειθάρχησης και καταστολής απέναντι στα τα αγωνιζόμενα τμήματα της κοινωνίας αλλά και με σαφή προληπτική στόχευση συνολικότερα στην κοινωνία και ειδικά στη νεολαία (αλλαγή δικαστικού χάρτη, συλλήψεις στην κινητοποίηση ΣΕΡΕΤΕ, μέτρα για τη βία των εφήβων, διώξεις με απειλή απόλυσης εκπαιδευτικών). Οι δολοφονίες των δύο μεταναστών στα ΑΤ Αγ. Παντελεήμονα και Ομονοίας είναι εκφράσεις της ρατσιστικής αντιπροσφυγικής πολιτικής της κυβέρνησης και της ΕΕ, είναι συνέχεια του εγκλήματος στην Πύλο αλλά και σαφές μήνυμα της απαξίωσης της ανθρώπινης ζωής και ασυδοσίας των

κατασταλτικών μηχανισμών.

Η πολιτική αυτή χειροτερεύει την ήδη άσχημη κατάσταση των λαϊκών στρωμάτων, ενισχύει την δυσaráσκεια και τον θυμό που μπορεί να εκδηλωθούν προς τα έξω με ορμητικό τρόπο. Η πολιτική της ΝΔ απονομιμοποιείται σε μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας. Στην κυβέρνηση της ΝΔ, αλλά και συνολικά στο αστικό πολιτικό σύστημα υπάρχουν σοβαροί τριγμοί. Είναι χαρακτηριστικοί η συζήτηση στο εσωτερικό της ΝΔ μετά το αποτέλεσμα των Ευρωεκλογών, η κίνηση των 11 βουλευτών, η διαγραφή Σαλμά αλλά και η δυσaráσκεια και αποδοκιμασία που καταγράφεται στα γκάλοπ.

Η ΝΔ παρά την δυσaráσκεια που εισπράττει, τη φθορά της και τους τριγμούς στο εσωτερικό της, προωθεί επιθετικά την ατζέντα της. Σε αυτό παίζει ρόλο το κενό πολιτικής αντιπολίτευσης στα αριστερά της.

Η ΝΔ αξιοποιεί τη συναίνεση ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ στα θεμελιακά ζητήματα της αντιλαϊκής πολιτικής, και την κατάσταση κρίσης και τεράστιας εσωκομματικής διαπάλης που έχουν μπει. Ειδικά στην περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ αναδεικνύεται ο πλήρης εκφυλισμός της δήθεν ρεαλιστικής πολιτικής και του κοινοβουλευτικού δρόμου. Το βασικό πρόβλημα και των δύο αυτών κομμάτων είναι ότι δεν έχουν κάποια διαφορετική πρόταση ως προς την πολιτική που ασκείται και δεν ασκούν κάποια ουσιαστική αντιπολίτευση, ώστε να μπορέσουν να προσελκύσουν μαζικά την δυσaráσκεια απέναντι στη ΝΔ.

Το κενό ενός, εναλλακτικού προς τη ΝΔ, πόλου που χρειάζεται το πολιτικό σύστημα για να έχει ως πυλώνα εκτόνωσης της λαϊκής δυσaráσκειας, στα πλαίσια και της συνολικότερης αναδιάρθρωσης του πολιτικού συστήματος, αποκτά ιδιαίτερη σημασία και στην κατεύθυνση αυτή παρεμβαίνουν και δυνάμεις. Στην κατεύθυνση αυτή εξελίσσονται διεργασίες και ανοίγουν συζητήσεις

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** πρέπει να παρέμβει στις ανακατατάξεις και τις αναζητήσεις ενός λαϊκού αριστερού κόσμου κόσμο που πλέον καταλαβαίνει το αδιέξοδο της μνημονιακής και ανυπαρκτής αντιπολίτευσης του ΣΥΡΙΖΑ, απογοητεύεται από τα εκφυλιστικά φαινόμενα που παίρνει η εσωκομματική αντιπαράθεση και αναζητά πραγματική αντιπολίτευση απέναντι στην κυβέρνηση της ΝΔ. Με στόχο να τραβηχτεί σε μαχητικούς, ανατρεπτικούς αγώνες, να κερδηθεί με την πολιτική της ρήξης με το κεφάλαιο, την ΕΕ, το ΝΑΤΟ και να υπερβεί τα ιδεολογικά και πολιτικά όρια που έχει λόγω του ρεύματος από το οποίο προέρχεται, ενισχύοντας την κατεύθυνση της ανασυγκρότησης του κοινωνικού και πολιτικού ρεύματος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Εμφανίζονται σοβαρά προβλήματα σταθερότητας με όλο και πιο πολλά σημάδια κρίσης πολιτικής εκπροσώπησης. Βάση αυτών των προβλημάτων είναι το εξαιρετικά εύφλεκτο κοινωνικό και οικονομικό πεδίο και η βαθιά συναίνεση των αστικών πολιτικών κομμάτων στην εφαρμοσμένη πολιτική και τις προτεραιότητες του κεφαλαίου που δεν επιτρέπει σοβαρές διαφοροποιήσεις και έκφραση των λαϊκών προσδοκιών. Η αδυναμία του αστικού πολιτικού συστήματος να στρατεύσει τους εργαζόμενους με την κυρίαρχη πολιτική, η κρίση εκπροσώπησης που εξελίσσεται, δεν είναι κάποιο συγκυριακό φαινόμενο. Είναι το αποτέλεσμα δύο ταυτόχρονων παραγόντων: της «πολυκρίσης» του καπιταλιστικού συστήματος αλλά και των αγώνων της εργατικής τάξης, του λαού και της νεολαίας όλα το προηγούμενο διάστημα.

Οι κυβερνήσεις και τα κόμματα που υπηρετούν τον καπιταλισμό εμφανίζουν προβλήματα αδυναμίας να εξασφαλίσουν τη «σταθερότητα» και την «ομαλότητα». Η κατάσταση αυτή οδηγεί σε σοβαρές ανακατατάξεις και από την πλευρά της αστικής τάξης απαντιέται με την περαιτέρω αντιδραστικοποίηση του πολιτικού συστήματος. Όμως ούτε αυτή η προσπάθεια λειτουργεί αυτόματα, αντίθετα εγκυμονεί κινδύνους για γενίκευση της οργής του κόσμου.

Μπαίνουμε σε μια περίοδο πολιτικής ρευστότητας που τόσο οι «πάνω» όσο και οι «κάτω» αναζητούν πολιτικές μορφές έκφρασης για τη νέα φάση αναμετρήσεων. Για την κατάληξη της, καθοριστικός παράγοντας και καταλύτης για τις εξελίξεις είναι η ταξική πάλη, η ένταση και η μορφή που θα λάβει.

Αυτή η κατάσταση προσφέρει μεγάλες δυνατότητες έκφρασης της «κοινωνικής αντιπολίτευσης», της συσσωρευμένης οργής και πολιτικών εμπειριών της εργατικής τάξης και της νεολαίας, σε συνθήκες όπου και τα ρεφορμιστικά σχέδια περνάνε μεγάλη κρίση. Προσφέρει δυνατότητες και στην αντικαπιταλιστική αριστερά. Όταν φτάνει ο Άδωνις να χρεώνει στην ANΤΑΡΣΥΑ τις κινητοποιήσεις στα νοσοκομεία, χρειάζεται η αντικαπιταλιστική, επαναστατική Αριστερά να αδράξει την ευκαιρία και να παρέμβει έτσι ώστε, οι αντιδράσεις και οι μάχες να κλιμακωθούν και να γενικευτούν, να πάρει σάρκα και οστά η προοπτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Να παρέμβει με περιεχόμενο και πρωτοβουλίες έτσι ώστε πολύ αξιόλογοι κλαδικόι αγώνες με νίκες όπως στην παιδεία ή στην υγεία να συνολικοποιηθούν και να πάρουν παν-κοινωνικά χαρακτηριστικά πολιτικής ανατροπής. Να ενωθούν και να συντονιστούν μαχόμενα τμήματα εργαζομένων. Να αναπτυχθούν αγώνες και σε άλλους κλάδους και χώρους, σε πολύ σοβαρά κοινωνικά πεδία, που υπάρχει δυσκολία να συγκροτηθεί αγωνιστικό ρεύμα (όπως της ακρίβειας, και της στέγης), ξεπερνώντας και το ρόλο και τη στάση αγωνιστικής απραξίας και συναίνεσης του αστικοποιημένου συνδικαλιστικού κινήματος της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ.

Το ΚΚΕ, αυτοπροβάλλεται ως η «πραγματική αντιπολίτευση», όμως έχοντας σαν προτεραιότητα την **εκλογική καταγραφή και ενίσχυσή του.** Εγκλωβισμένο στην στρατηγική του κοινοβουλευτικού δρόμου και του «αρνητικού συσχετισμού δυνάμεων», η όποια αγωνιστική και πολιτική δραστηριότητα του περιορίζεται, χωρίς να θέτει συνολικούς ανατρεπτικούς στόχους που αφενός θα «κόνταιναν» τον δήθεν μονόδρομο των αντεργατικών «μεταρρυθμίσεων» και αφετέρου θα έδιναν δυναμική στους αγώνες φέρνοντας «πιο κοντά» μια συνολική αντικαπιταλιστική ανατροπή με την επιβολή καταχτήσεων και νικών ενάντια στον αντίπαλο. Λειτουργεί ως δύναμη που φρενάρει αντί να κλιμακώνει τους αγώνες του εργατικού κινήματος και της νεολαίας με στόχο την ανατροπή της κυβέρνησης και της πολιτικής της. Από τις απεργίες στη ΛΑΡΚΟ (όπου έφτασε από το αίτημα να μείνουν όλοι στη δουλειά να προτείνει να πάρουν οι απολυμένοι κάποιο μεροκάματο!) τους εκπαιδευτικούς και τα νοσοκομεία μέχρι τις φοιτητικές καταλήψεις της περασμένης άνοιξης Ταυτόχρονα μετατοπίζεται προς τα δεξιά και προγραμματικά. Πηγαίνοντας προς τις ευρωεκλογές έκανε σημαντικά βήματα αποστασιοποίησης από στόχους ανατροπής όπως τον κομβικό στόχο για την έξοδο από την ΕΕ, με «ανοίγματα» σε εθνικιστικές αλλά και ομοφοβικές απόψεις. Κατηγορεί την κυβέρνηση για «εθνική υποχωρητικότητα» απέναντι στη Τουρκία αντί να υπερασπιστεί μια ταξική, διεθνιστική στάση και προοπτική απέναντι στον αντιδραστικό ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό. Δεν μπορεί να αποτελέσει δύναμη ανατροπής και ουσιαστικής σύγκρουσης με την αστική πολιτική και το σύστημα.

Η αντικαπιταλιστική αριστερά πρέπει να παρέμβει σε αυτή την κατάσταση με στόχο να συγκροτηθεί εργατικό ανατρεπτικό ρεύμα και πραγματική λαϊκή αντιπολίτευση, να μετατραπεί η κοινωνική δυσαρέσκεια σε ανατρεπτική πολιτική και κοινωνική δράση. Σε μια περίοδο που είναι παρούσα τόσο η κρίση του συστήματος, όσο και η μαζική κοινωνική και πολιτική δυσαρέσκεια για κορυφαίες επιλογές των επιτελείων της ΕΕ και των αστικών κυβερνήσεων των κρατών μελών της, η παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς είναι όχι απλά κρίσιμη αλλά απαραίτητη. Για να αναπτυχθούν αγώνες, για να πάρει αντικαπιταλιστική κατεύθυνση η κοινωνική και πολιτική συνθήκη αστάθειας και ρευστότητας των πολιτικών συσχετισμών και να ενισχυθεί η στρατηγική της ανατροπής και όχι της διαχείρισης του συστήματος, για να φράξει το μαζικό κίνημα το δρόμο προς την ακροδεξιά και τους φασίστες, για να προβάλλει τη συνολική αντικαπιταλιστική εναλλακτική στη βαρβαρότητα.

Αυτό αναδεικνύει τις τομές που πρέπει να γίνουν στην παρέμβαση και τον προσανατολισμό της γιατί πρέπει να είναι σαφές ότι αν οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής αριστεράς δεν καταφέρουν να αναπτύξουν πολιτική ανατρεπτική γραμμή για την αναγκαία αντεπίθεση, το πολιτικό κενό δεν θ' αργήσει να καλυφτεί από τα πολυποίκιλα ρεύματα του κοινωνικού κανιβαλισμού. Η ακροδεξιά εντείνει την παρέμβασή της, ενώ και η ίδια η ΝΔ τροποποιεί συστηματικά τον πολιτικό της λόγο σε μια προσπάθεια ενσωμάτωσης της κριτικής από τα δεξιά της.

Στην Ευρώπη σημειώνεται άνοδος της ακροδεξιάς και των φασιστικών κομμάτων και μάλιστα με εμφατικό τρόπο στις χώρες-ατμομηχανές του καπιταλισμού (Ιταλία, Γαλλία, Γερμανία) κερδίζοντας σημαντικό κομμάτι εργαζομένων και φτωχών λαϊκών στρωμάτων καθώς ενισχύεται ολόπλευρα από τις κυρίαρχες «δημοκρατικές» αστικές δυνάμεις για να οδηγηθεί σε αντιδραστική και ανώδυνη για το σύστημα κατεύθυνση η πολιτική κρίση. Η άνοδος της ακροδεξιάς στην Ευρώπη, είναι γέννημα-θρέμμα της κρίσης του καπιταλισμού της εποχής μας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σηματοδοτεί περαιτέρω κλιμάκωση της επίθεσης απέναντι στην εργατική τάξη, στα φτωχά λαϊκά στρώματα, στους μετανάστες/πρόσφυγες/Ρομά, στα δικαιώματα των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ και οτιδήποτε θεωρείται «διαφορετικό». Είναι πολιτική έκφραση της αντιδραστικής φύσης του συστήματος που γεννά τη φτώχεια, τον πόλεμο και την ανελευθερία, της ρατσιστικής πολιτικής των κλειστών συνόρων, των εκστρατειών ισλαμοφοβίας που πάνε χέρι-χέρι με τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και τη στήριξη του σιωνιστικού κράτους απαρτχάιντ του Ισραήλ, της αναβίωσης του εθνικισμού, των επιθέσεων στα δικαιώματα των γυναικών και τον σεξισμό, της σκλήρυνσης του αυταρχισμού.

Δεν αποτελούν απάντηση στην άνοδο της ακροδεξιάς τα **«δημοκρατικά μέτωπα» της ρεφορμιστικής Αριστεράς μαζί με συντηρητικές ή σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις. Ούτε ο Μακρόν στη Γαλλία, ούτε ο Σολτς στη Γερμανία μπορούν να εμφανίζονται σαν «μικρότερο κακό» από το κόμμα της Λεπέν ή το AFD, αντίθετα με τις πολιτικές τους ανοίγουν τον δρόμο στην ακροδεξιά. Ούτε τα «λαϊκά μέτωπα» με πολιτικούς εκφραστές των συμφερόντων του κεφαλαίου, όπως το Νέο Λαϊκό Μέτωπο στη Γαλλία, ούτε λογικές ψήφων και συμφωνιών β' γύρου εκλογών με προσέγγιση μικρότερου κακού.** Ίσα-ίσα τέτοιες κινήσεις επιτρέπουν στην ακροδεξιά να φοράει το προσωπίδιο της αντισυστημικής δύναμης που μάχεται εναντίον όλων και την ενισχύουν. Απάντηση στην άνοδο της ακροδεξιάς δεν είναι ούτε η ενσωμάτωση της ακροδεξιάς ατζέντας (ακροδεξιός αντιδραστικός αντιδικαιωματισμός, αντιπροσφυγική-αντιμεταναστευτική πολιτική κ.α.), με «αριστερή-εργατική» κάλυψη, όπως κάνει το BSW της Σάρας Βάνγκενκνεχτ στη Γερμανία που βρίσκει «μιμητές» και στην Ελλάδα.

Αυτό που χρειάζεται είναι η αντικαπιταλιστική αριστερά να πρωταγωνιστήσει στην ανάπτυξη ενός **μαζικού, αντιφασιστικού κινήματος που θα έχει στην καρδιά του την εργατική τάξη, και θα συγκρούεται χωρίς περιστροφές με τον κρατικό ρατσισμό,** τα δολοφονικά κλειστά σύνορα, την ισλαμοφοβία, με το δόγμα «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια», τις κοινωνικές αιτίες που ενισχύουν την ακροδεξιά και θα υπερασπίζεται όλα τα δικαιώματα όλων των καταπιεσμένων.

Στο ερώτημα του κόσμου στην Ελλάδα **«ποια αντιπολίτευση;»**, απάντηση είναι **η αγωνιστική δράση του εργατικού κινήματος με πολιτικούς στόχους** που παλεύουν για βελτίωση της θέσης των εργαζόμενων και έρχονται σε σύγκρουση με τις κεντρικές πολιτικές επιλογές της κυβέρνησης και της ΕΕ, για την ανατροπή «από τα κάτω και από τα αριστερά» της κυβέρνησης της ΝΔ και τη ριζική αλλαγή του πολιτικού συσχετισμού δυνάμεων σε όφελος των αντιλήψεων της ανατροπής και την ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Η ανασυγκρότηση και η ανάπτυξη της παρέμβασης της αντικαπιταλιστικής-επαναστατικής αριστεράς, πρέπει να συμβάλλει στον ξεσηκωμό των εργαζόμενων και του λαού στον αγώνα για «ψωμί-ειρήνη-ελευθερία», να συγκεντρώσει δυνάμεις και να ανοίξει δρόμους για να φύγει η άθλια αυτή κυβέρνηση, αλλά και για να ανατραπεί μαζί της η κυρίαρχη πολιτική, να ανοίξει ο δρόμος για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της πολεμική εκστρατείας του κεφαλαίου «μέσα» η «έξω» από τα σύνορα, να φέρει στο προσκήνιο Έτσι μπορεί να συγκροτηθεί μάχιμη κοινωνική και πολιτική αντιπολίτευση

Να συγκροτηθεί μια **αριστερά ανεξάρτητη από την αστική πολιτική, και τα δίπολα της, τα διάφορα αντιδεξιά ή αντιακροδεξιά μέτωπα σε συμμαχία με αστικές δυνάμεις, την επιλογή του καλύτερου διαχειριστή μεταξύ αστικών δυνάμεων και καπιταλιστικών μπλοκ.**

Απάντηση δεν αποτελούν η κοινοβουλευτικοποίηση των αγώνων με στόχο την κομματική και κοινοβουλευτική ενίσχυση όπως κάνει το ΚΚΕ, ούτε η αναζήτηση μιας ηπιότερης αστικής κυβερνητικής λύσης

B. Πρόταση της ANΤΑΡΣΥΑ για τη παρέμβαση και ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς

Το βασικό καθήκον της ANΤΑΡΣΥΑ για το επόμενο διάστημα είναι διπλό: να συμβάλλει με όλες της τις δυνάμεις **να συγκροτηθεί κοινωνική και πολιτική αντιπολίτευση ανατροπής** και παράλληλα να συμβάλλει στην **ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς**, για να διαμορφώνεται, να ριζώνει και να δυναμώνει η εναλλακτική απέναντι στην κυβέρνηση και την συναινετική αντιπολίτευση, απέναντι σε έναν βάρβαρο καπιταλισμό που οδηγεί την ανθρωπότητα από καταστροφή σε καταστροφή.

Να συμβάλλει ώστε **το εργατικό και λαϊκό κίνημα να αναμετρηθεί εδώ και τώρα με την «καρδιά» της κυβερνητικής-καπιταλιστικής επίθεσης**. Να παρέμβει για να μετατραπεί η διάχυτη και έντονη δυσαρέσκεια ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ σε μαχητικούς ανατρεπικούς αγώνες ενάντια στη κυβέρνηση και το σύστημα, για να απεγκλωβιστεί η εργατική τάξη, ο λαός, η νεολαία από την αίσθηση ότι «δεν υπάρχει αντιπολίτευση – δεν υπάρχει εναλλακτική». Η πλατιά δυσαρέσκεια και η κρίση εκπροσώπησης Για να μετατραπούν η πλατιά δυσαρέσκεια και η κρίση εκπροσώπησης σε πολιτικό κίνημα και ρεύμα ανατροπής της κυβέρνησης και της κυρίαρχης πολιτικής απαιτείται μια τομή στο κίνημα και την αριστερά. Σε αυτή την κατεύθυνση παλεύει η ANΤΑΡΣΥΑ.

Δεν υπάρχει καμία νομοτέλεια ότι η πολύπλευρη κρίση του καπιταλισμού θα οδηγήσει στην κατάρρευση του. Αντίθετα, απαιτείται σκληρή και επίπονη προσπάθεια για να διαμορφωθούν οι όροι και οι προϋποθέσεις ενός μαχητικού ανατρεπτικού κινήματος.

Η ANΤΑΡΣΥΑ θα εργαστεί και θα παρέμβει σε αυτή την κατεύθυνση αντιλαμβανόμενη παράλληλα ότι για να γίνει αυτό πρέπει αποφασιστικά να αντιστραφούν τα ελλείμματα της που έχουν αποτυπωθεί στην απόφαση της 5ης Συνδιάσκεψης και να προωθηθούν οι αποφάσεις της συνδιάσκεψης.

Η ANΤΑΡΣΥΑ παλεύει με ενωτικό, προωθητικό τρόπο για την παρέμβαση και ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Μέσα στους αγώνες συμβάλουμε να οικοδομείται η «αντικαπιταλιστική εναλλακτική λύση» και η αριστερά που θα παλέψει για αυτή. Η ANΤΑΡΣΥΑ μπαίνει μπροστά στους αγώνες με στόχο να ανατραπεί η δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ και η πολιτική της, κόντρα σε κάθε επίδοξο διαχειριστή της ίδιας πολιτικής, κόντρα στη στάση της αντιπολίτευσης που μας καλεί να περιμένουμε τις εκλογές του 2027! Μαζί με την κυβέρνηση πρέπει να φύγει και η πολιτική των μεγάλων επιχειρήσεων, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ που υποστηρίζει σύσσωμη η «δημοκρατική αντιπολίτευση».

Η ANΤΑΡΣΥΑ απευθύνεται στον κόσμο και τις δυνάμεις που κατανοούν την ανάγκη ευρύτερων αλλαγών σε ρήξη με αυτό το σύστημα, τις κεντρικές πολιτικές επιλογές και τις ταξικές και πολιτικές δυνάμεις που το στηρίζουν και τους καλεί να συμβάλουν για να συγκροτηθεί κοινωνική και πολιτική αντιπολίτευση ανατροπής.

Οι μαχητικές τάσεις του κινήματος πρέπει να αξιοποιήσουν την κρίση νομιμοποίησης της κυβέρνησης και της συναινετικής αντιπολίτευσης και να φιλοδοξήσουν να μπουν μπροστά στην εργατική και λαϊκή αντεπίθεση για να σταματήσουν και να ξηλωθούν οι αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις ΝΔ-ΕΕ-κεφαλαίου, στην υγεία, την εκπαίδευση, την εργασία, το περιβάλλον παντού. Για να σταματήσει η μηχανή του πολέμου.

Σήμερα όποια πέτρα και αν σηκώσεις θα δεις πίσω από την λιτότητα και τις ιδιωτικοποιήσεις, την

κατάρρευση των δημόσιων αγαθών και το τσαλαπάτημα των δημοκρατικών ελευθεριών, το δίδυμο της κρίσης και του πολέμου, του «συμφώνου σταθερότητας» και της «πολεμικής οικονομίας» (βλέπε και έκθεση Ντράγκι) , του πολέμου «έξω» και του πολέμου «μέσα» σε κάθε χώρα. Αυτές οι δυο πλευρές πηγαίνουν συνεχώς μαζί στην καταστροφική πορεία του κεφαλαίου.

Για αυτό σήμερα περισσότερο από ποτέ η πάλη για αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις πηγαίνει χέρι-χέρι με την μείωση των κερδών των επιχειρήσεων, τα μέτρα κατά της ακρίβειας με την κατάργηση της κερδοσκοπίας των απελευθερωμένων αγορών, η υπεράσπιση της παιδείας, της υγείας, του περιβάλλοντος και των δημόσιων αγαθών με την ανατροπή της πορείας προς τις ιδιωτικοποιήσεις, την πολεμική οικονομία και την νέα λιτότητα του συμφώνου σταθερότητας, η μάχη ενάντια στον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία με την σύγκρουση με την ΕΕ φρούριο των κλειστών συνόρων και της συμμετοχής στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Η πάλη ενάντια στον σεξισμό και την καταπίεση με τη σύγκρουση με την πολιτικής του «πατρίς - θρησκεία - οικογένεια» και της διάλυσης του κοινωνικού κράτους, η υπεράσπιση των βάσεων της ζωής από την κλιματική αλλαγή με τη σύγκρουση και με τον «καπιταλισμό των ορυκτών καυσίμων» και με την απάτη της «πράσινης ανάπτυξης», με την απαλλαγή της φύσης από την εκμετάλλευση του κεφαλαίου, η υπεράσπιση της ειρήνης με την σύγκρουση με το ΝΑΤΟ, τις ΗΠΑ, τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς των αστικών τάξεων Ελλάδας - Τουρκίας.

Το εργατικό και λαϊκό κίνημα και η αριστερά πρέπει να αναμετρηθούν εδώ και τώρα με την «καρδιά» της κυβερνητικής-καπιταλιστικής επίθεσης για ψωμί-δουλειά-ειρήνη-ελευθερία ενάντια στην επίθεση του κεφαλαίου, το αντιλαϊκό Σύμφωνο Σταθερότητας και την πολιτική της ΕΕ, το πολεμικό σφαγείο που σπρώχνουν τους λαούς

Η πάλη αυτή, τα ρήγματα και η ανατροπή της επίθεσης και της κυβέρνησης της ΝΔ απαιτούν μαζικό, μαχητικό, πολιτικό αγώνα των εργαζόμενων.

Για να συγκροτηθεί αγώνας με τέτοια χαρακτηριστικά, απαιτείται :

α) Πλατιά μέσα στο λαό ανάπτυξη πλαισίου πάλης που εκφράζει τα συμφέροντα και τις ανάγκες της εργαζόμενης πλειονότητας, διεκδικεί βελτίωση της θέσης της εργατικής τάξης και του λαού σε βάρος του κεφαλαίου και δεν είναι απλώς σε μια διαρκή άμυνα «να μην χειροτερέψει κι άλλο η κατάσταση». Βάζει στο στόχαστρο εκείνα τα στρατηγικά ζητήματα της αστικής πολιτικής που συμπυκνώνουν την πολιτική κεφαλαίου-ΕΕ, το αντιδραστικό πολιτικό-θεσμικό πλαίσιο που διαμορφώθηκε τα τελευταία 10 χρόνια και παλεύει για την ανατροπή του.

β) Στήριξη των πρωτοβουλιών ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος. Των πρωτοβουλιών συλλογικής οργάνωσης και δράσης σε χώρους εργασίας, στις γειτονιές, στα χωριά, στη νεολαία. Με ανεξάρτητη συσπείρωση και συντονισμό Αβαθμιων σωματείων, επιτροπών αγώνα, συνδικαλιστών, ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας του εργατικού κινήματος και μαχητική δράση σε κάθε αγώνα, ώστε να σπάνε η φιλοεργοδοτική-φιλοκυβερνητική πολιτική της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και τα όρια περιεχομένου και μορφής που εγκλωβίζει τις αγωνιστικές τάσεις το ΠΑΜΕ. Τα παραδείγματα στους χώρους της παιδείας και της Υγείας, δείχνουν τις δυνατότητες, χρειάζεται να στηριχτούν για να γενικευτούν και σε άλλους χώρους και κλάδους.

Παλεύουμε να ξεπερνιούνται οι αυταπάτες ότι μια οποιαδήποτε «κυβερνητική λύση», μια πολιτική πρόταση «ενότητας» απλά και μόνο για να αλλάξει η κυβέρνηση της ΝΔ μέσα στο πλαίσιο της ίδιας πολιτικής, μπορεί να δώσει απάντηση.

Η κρίση της λεγόμενης «δημοκρατικής», «αντιδεξιάς» αντιπολίτευσης, η κατάντια του ΣΥΡΙΖΑ είναι το τελείως προφανές αποτέλεσμα της ιστορικής πορείας ενσωμάτωσης της σοσιαλδημοκρατίας και της «ευρωπαϊκής αριστεράς» στην αστική πολιτική, της συναίνεσης που προσέφερε στην ΝΔ, η αποδοχή και η

υποταγή στα βασικά της δόγματα. Για αυτό και όλο το αυτό το φάσμα δυνάμεων που κινείται σε αυτή την λογική (ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Αριστερά, ΜΕΡΑ25) δεν μπορεί να προσφέρει τίποτα στην υπόθεση του λαϊκού κινήματος, δεν μπορεί καν να συγκροτηθεί σε μια ανεξάρτητη από την αστική πολιτική βάση. Ανοίγουμε μέτωπο στην ιδεολογική επίθεση της ΝΔ και της άρχουσας τάξης περί οριστικού τέλους της Αριστεράς. Η Αριστερά γεννιέται και αναγεννιέται ιστορικά στο καμίνι της ταξικής πάλης και η αντικαπιταλιστική, επαναστατική Αριστερά μπορεί με την παρέμβασή της να γίνει πόλος συσπείρωσης όλου του κόσμου που αποδεσμεύεται από την κρίση της Αριστεράς του κοινοβουλευτικού δρόμου και του συμβιβασμού.

Η κρίση της αστικής πολιτικής, η αντιδραστική ανασυγκρότηση του πολιτικού συστήματος με την ενίσχυση του εθνικισμού και του ρατσισμού, του αντικομμουνισμού, η ιστορική κρίση της σοσιαλδημοκρατίας και της «ευρωπαϊκής αριστεράς», η νομιμοποίηση της ακροδεξιάς σαν κυβερνητικός εταίρος και «συνομιλητής» από το αστικό πολιτικό σύστημα είναι που ανοίγουν τον δρόμο στην ακροδεξιά σε όλη την Ευρώπη.

Η εργατική τάξη και η νεολαία έχουν τη δύναμη να φράξουν το δρόμο στην ακροδεξιά και να τσακίσουν τους φασίστες

Για να γίνει αυτό απαιτείται ένα ισχυρό αναπτυσσόμενο εργατικό και λαϊκό κίνημα ανατροπής και μια ισχυρή διεθνιστική αντικαπιταλιστική αριστερά, που να βάλει στο στόχαστρο τις αιτίες της ανόδου της ακροδεξιάς και να δώσει στους εργαζόμενους ριζοσπαστική διέξοδο και την προοπτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Απαιτείται η ανάπτυξη ενός μαζικού αντιφασιστικού κινήματος που θα έχει στην καρδιά του την εργατική τάξη.

Ξεπερνάμε τις αυταπάτες ότι η ΕΕ μεταρρυθμίζεται, ότι μπορεί να υπάρξει καπιταλισμός «ανθρώπινος» ή «πράσινος», ότι μπορούμε να αμυνθούμε σήμερα στην επίθεση του κεφαλαίου αφήνοντας άθικτες τις βάσεις της κυρίαρχης πολιτικής. Η ΕΕ είναι στρατηγικά ένα πράγμα με το ΝΑΤΟ, μηχανή εκμετάλλευσης και πολέμου.

Παλεύουμε για να συνδεθούν οι σημερινοί αγώνες πιο αποφασιστικά με τον επαναστατικό δρόμο, με τον δρόμο εκείνο που βάζει απέναντι το αστικό πολιτικό σύστημα και την κρίση του, να τίθεται το ζήτημα της επαναστατικής αλλαγής της κοινωνίας, το άνοιγμα του δρόμου για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, τον σοσιαλισμό και τον κομμουνισμό της εποχής μας, και την διαμόρφωση των προϋποθέσεων για αυτό.

14. Επιδιώκουμε τη διαμόρφωση **αγωνιστικού σχεδίου** γύρω από τα κρίσιμα μέτωπα της περιόδου και την γενίκευση των αγώνων, ενώ προβάλλουμε την ανάγκη να υπάρχει συνολική σύγκρουση και επιδίωξη αμφισβήτησης, ρήξης και ανατροπής του βασικού πλαισίου της ΕΕ και να υιοθετούνται τα αντίστοιχα πολιτικά αιτήματα άμεσα συνδεδεμένα με τις διεκδικήσεις των εργαζόμενων.

- Παλεύουμε για να σπάσουμε τη λιτότητα. Για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς, πλήρη επαναφορά των ΣΣΕ, μέτρα κατά της ακρίβειας. Κατώτατος μισθός και σύνταξη 1200 ευρώ καθαρά, αύξηση ΤΩΡΑ 30% σε μισθούς και συντάξεις και Αυτόματη Τιμαριθμική αναπροσαρμογή. Συλλογικές Συμβάσεις παντού με ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και κατάργηση του μνημονιακού νομοθετικού πλαισίου. Επιστροφή 13ου και 14ου μισθού (στο δημόσιο) και σύνταξης. Επίδομα ανεργίας για όλους τους ανέργους χωρίς προϋποθέσεις, ίσο με τον βασικό μισθό.
- Έλεγχος και διατίμηση στα είδη πρώτης ανάγκης, ενάντια στα κέρδη του κεφαλαίου. Να αυξηθεί ο φορολογικός συντελεστής στα επιχειρηματικά κέρδη στο 45%. Να φορολογηθεί το κεφάλαιο και ο συσσωρευμένος πλούτος. Κατάργηση του ΦΠΑ και κάθε έμμεσου φόρου στα είδη πρώτης ανάγκης και διατροφής. Κατάργηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης. Κατάργηση των χρηματιστηρίων της ενέργειας και των τροφίμων.
- Καμιά εμπλοκή στα ιμπεριαλιστικά εγκλήματα από την Γάζα μέχρι την Ουκρανία. Όχι στους

εξοπλισμούς, έξω τώρα από το NATO, να κλείσουν οι βάσεις, να γυρίσουν πίσω οι φρεγάτες! Δεν πολεμάμε για τις ΑΟΖ! Λευτεριά στην Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο!

- Απειθαρχία στις ντιρεκτίβες και τις αποφάσεις της ΕΕ, εργατική-διεθνιστική ρήξη και αποδέσμευση από την ΕΕ. Πάλη για μια Ευρώπη με τους λαούς στο τιμόνι της εξουσίας, πραγματικά ελεύθερη από την εκμετάλλευση, τον εθνικισμό, τον ρατσισμό και τον πόλεμο.
- Κάτω τα χέρια από την Δημόσια και Δωρεάν Υγεία και Παιδεία. Μαζικές προσλήψεις, μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις. Να περάσουν στο δημόσιο με κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο, χωρίς αποζημίωση οι συκοινωνίες, η ενέργεια, οι μεγάλες επιχειρήσεις και οι τράπεζες.
- Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους/ες με πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα. Δραστική μείωση του εργάσιμου χρόνου με προοπτική- 30ωρο – 6ωρο – 5ήμερο. Κατάργηση του δήμερου παντού.
- Δικαίωμα στη στέγη σε όλους και πραγματική προστασία της λαϊκής κατοικίας. Γενναίο δημόσιο πρόγραμμα κοινωνικής και εργατικής κατοικίας. Αξιοποίηση του τεράστιου κτιριακού αποθέματος των δήμων, του δημοσίου, των ταμείων, των τραπεζών, της εκκλησίας για τη στέγαση των κατοίκων. Κανένας πλειστηριασμός και καμία έξωση σε βάρος λαϊκών στρωμάτων, ντόπιων και προσφύγων. Έξω τα funds.
- Τέρμα στην επίθεση στα δημοκρατικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα και την απεργία, στην καταστολή και τις παρακολουθήσεις. Κατάργηση των νόμων Χατζηδάκη και Γεωργιάδη. Κάτω τα χέρια από την απεργία και τους αγωνιστές. Να σταματήσει το κύμα διώξεων και να παρθούν πίσω όλες οι διώξεις και απειλές.
- Παλεύουμε ενάντια στην περιβαλλοντική κρίση, και την κυβέρνηση που τσακίζει κάθε υπηρεσία πρόληψης και αντιμετώπισης. Στοπ στις εξορύξεις. Να αλλάξουμε το σύστημα όχι το κλίμα!
- Προστασία της φτωχομεσαίας αγροτιάς, όχι στην Κοινή Αγροτική Πολιτική που ενισχύει το σύμπλεγμα μεγαλοαγρότες – αγροτικές επιχειρήσεις, επιχειρήσεις τροφίμων, super markets. Ενίσχυση αγροτικών συνεταιρισμών, όχι στην ιδιωτικοποίηση της άρδευσης και της ενέργειας.
- Ενάντια στο ρατσισμό και την ισλαμοφοβία, ανοιχτά σύνορα, άσυλο, χαρτιά για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου και του Καμράν, φράζουμε το δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες με τη δύναμη του κινήματος που έβαλε τους ναζί της Χρυσής Αυγής στη φυλακή και επιμένει. Πλήρη δικαιώματα σε εργασία, παιδεία, υγεία σε πρόσφυγες και μετανάστες.
- Ενάντια στον σεξισμό, τις γυναικοκτονίες και την καταπίεση, παλεύουμε για ίση αμοιβή και δικαιώματα για όλες/ους/α, δωρεάν κοινωνικές υπηρεσίες (παιδικοί σταθμοί, φροντίδα ηλικιωμένων) για να φύγουν τα βάρη από τις πλάτες των γυναικών. Πλήρη δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ και τρανς ατόμων, σύγκρουση με την ομοφοβία και την τρανσοφοβία, δημόσια και δωρεάν πρόσβαση σε επεμβάσεις φυλομετάβασης, ταυτότητα για τρανς και ίντερσεξ άτομα, δεν ξεχνάμε τη δολοφονία του/της Ζακ/Zackie Κωστόπουλου.

Ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ, της πολιτικής του κεφαλαίου και της ΕΕ και κάθε επίδοξου διαχειριστή της ίδιας πολιτικής από το κίνημα των εργαζομένων

Το διάστημα που διανύουμε εκδηλώνεται σημαντική κινητικότητα. Στην εκπαίδευση και στην υγεία γίνονται απεργιακές κινητοποιήσεις. Κλαδικά και επιχειρησιακά σωματεία παλεύουν για αυξήσεις στους μισθούς και Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Πρωτοβάθμια σωματεία που καλύπτουν οργανισμούς ΝΠΙΔ συντονίζονται από τα κάτω με αιχμή το θέμα των ΣΣΕ και των οικονομικών διεκδικήσεων.

Σε αρκετούς κλάδους έχουν προγραμματιστεί απεργιακές κινητοποιήσεις. Διεκδικούν αυξήσεις στους μισθούς, εργασιακά δικαιώματα και ελευθερίες, προσλήψεις κ.α. Οι διανομείς στις πλατφόρμες Wolt και eFood απεργούσαν στις 11/10 και οι εργαζόμενοι στα Νοσοκομεία στις 17/10, οι ναυτεργάτες έχουν 48ωρη απεργία στις 22-23/10, οι δάσκαλοι και οι εργαζόμενοι στον επισιτισμό στις 23/10 και οι εργαζόμενοι στις κατασκευές στις 6/11 κ.α.

Παράλληλα έχουμε τους αγώνες του Πανελλαδικού Σωματείου Εργαζομένων στην Έρευνα και Τριτοβάθμια Εκπαίδευση (ΣΕΡΕΤΕ) για κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας, ενάντια στις άθλιες συνθήκες εργασίας στην έρευνα και στα ιδρύματα καθώς και ενάντια στο πανεπιστήμιο της αγοράς που συνοδεύονται με αυταρχισμό και συλλήψεις από την Πρυτανείας του ΕΜΠ.

Σημαντικές κινητοποιήσεις γίνονται επίσης ενάντια στις συνδικαλιστικές διώξεις (όπως την δίωξη του Αντωνίου, τις διώξεις στην ΕΛΜΕ Πειραιά κλπ.)

Η περίοδος από τώρα και μέχρι την απεργία της 20.11 θα είναι διάστημα πυκνών εξελίξεων στο εργατικό κίνημα. Υπάρχουν αρκετές απεργίες που έχουν ήδη εξαγγελθεί σε σημαντικούς κλάδους, ενώ μεσολαβεί το Πολυτεχνείο.

Στόχος μας για το επόμενο διάστημα είναι: Η συμβολή μας στην ενίσχυση και κλιμάκωση των αγώνων αυτών σε μορφές και περιεχόμενο, η ενοποίηση και πολιτικοποίησή τους ώστε η πορεία προς τις 20 Νοέμβρη και μετά από αυτή να σημάνει δυνάμωμα της αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση της ΝΔ και την πολιτική ΕΕ-κεφαλαίου και όχι μια τουφεκιά στον αέρα. Η ενίσχυση, η συγκρότηση και ο συντονισμός των δυνάμεων του κινήματος του παλεύουν πάνω σε μια ταξική ανατρεπτική βάση.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δουλεύει για την μαζική συμμετοχή και η επιτυχία των απεργιών αυτών καθώς και για την κλιμάκωση των απεργιών και των κινητοποιήσεων μετά από αυτές. Απαραίτητη προϋπόθεση για νικηφόρους αγώνες είναι η συγκρότηση ενός απεργιακού αγωνιστικού σχεδίου που θα στοχεύει σε μια εργατική απεργία, διεκδικώντας τον πλούτο που παράγει ο κόσμος της δουλειάς, κόντρα στις φοροδοείες απαιτήσεις του υποταγμένου και εργοδοτικού συνδικαλισμού, και σε σύγκρουση με την ΕΕ, το νέο Μεσοπρόθεσμο «χαλκά» των «ματωμένων» πλεονασμάτων, για να πάρουν οι εργάτες από τα κέρδη του κεφαλαίου που διαρκώς μεγαλώνουν.

Κρίσιμο ζήτημα είναι να αναπτυχθεί άμεσα η αγωνιστική δράση, με κέντρο ανεξάρτητους, ισότιμους και δημοκρατικούς συντονισμούς πρωτοβάθμιων κυρίως σωματείων αλλά και κλάδων (Υγεία, Παιδεία) για να ξεφύγουμε από τον έλεγχο και τα παιγνίδια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να ενισχύσουν αυτή τη διαδικασία και ιδιαίτερα σε εκπαίδευση και Υγεία το συντονισμό τους γύρω από τα βασικά δικαιώματα πατώντας πάνω στην κινητικότητα που αναπτύσσεται στους δύο χώρους και επιδιώκοντας τη διεύρυνση με όλα τα κοινωνικά αγαθά και το ζήτημα της ακρίβειας και τα υπόλοιπα ζητήματα.

Το θέμα της υγείας θέλουμε να μετατραπεί σε μια ευρύτερη λαϊκή μάχη με την κυβέρνηση και την πολιτική της, για το «ξήλωμα» των αντιλαϊκών μεταρρυθμίσεων και ιδιωτικοποιήσεων στην υγεία, σε συνδυασμό με την εκπαίδευση και συνολικά τα δημόσια αγαθά.

Αντίστοιχα στην μάχη που αναπτύσσεται στην Παιδεία ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, στις συγχωνεύσεις και συνολικά το μοντέλο εκπαίδευσης (κατηγοριοποίηση, αυτονομία σχολικής μονάδας, αξιολόγηση, ΕΒΕ, ψηφιακό φροντιστήριο κλπ) επιδιώκουμε να ενισχύσουμε τις συσπειρώσεις και δράσεις εκπαιδευτικών σωματείων και συλλόγων γονέων και μαθητών με συμμετοχή ευρύτερων δυνάμεων στη γειτονιά και ανάληψη πρωτοβουλιών για την υπεράσπιση της δημόσιας εκπαίδευσης και το δικαίωμα στη μόρφωση. Παλεύουμε για έναν νέο γύρο καταλήψεων μέσα στις σχολές.

Στηρίζουμε τις πρωτοβουλίες των μαχόμενων δυνάμεων στο εργατικό κίνημα και τις γειτονιές για να αναπτυχθεί αγωνιστικό μέτωπο απέναντι στην ακρίβεια, τις ΣΣΕ, για υπεράσπιση και διεύρυνση των δημόσιων κοινωνικών αγαθών και του δικαιώματος στη στέγη.

Συντονισμός σωματείων και συλλογικοτήτων

Η ανάπτυξη μέσα στο λαό του πλαισίου πάλης πρέπει να συνοδεύεται από πρωτοβουλίες ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος, πρωτοβουλίες ανεξάρτητης από την αστική πολιτική συλλογικής οργάνωσης και δράσης σε χώρους εργασίας, στις γειτονιές, στα χωριά, στη νεολαία.

Για αυτό:

- Επιδιώκουμε να μονιμοποιηθούν και να διευρυνθούν οι κλαδικόι συντονισμοί στην εκπαίδευση, την υγεία, το ευρύτερο δημόσιο τομέα. Διερευνούμε την δυνατότητα να αναπτυχθούν και άλλες τέτοιες πρωτοβουλίες και συντονισμοί από τα κάτω.
- Ζυμώνουμε και προβάλλουμε την ανάγκη να υπάρξει διακλαδικός συντονισμός σωματείων, επιτροπών και συνδικαλιστών και να παρθούν πρωτοβουλίες πέρα από το σχεδιασμό του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού σε ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ αλλά του ακολουθιτισμού του ΠΑΜΕ.

Πρωτοβουλίες σε τοπικό επίπεδο

Στηρίζουμε τις πρωτοβουλίες από (Εργατικές Λέσχες, λαϊκές συνελεύσεις) και άλλες συλλογικότητες γειτονιάς για συσπείρωση και δράση στις γειτονιές, για οργάνωση του λαού σε τοπικές επιτροπές αγώνα ενάντια στην ακρίβεια, για την υπεράσπιση και διεύρυνση των δημόσιων κοινωνικών αγαθών, για το δικαίωμα στην κατοικία, τους ελεύθερους χώρους, το περιβάλλον αλλά και για εργασιακά ζητήματα. Συμβάλλουμε σε δράσεις αποτροπής των εξώσεων και σε ένα επιθετικό ρεύμα ταξικής αλληλεγγύης με παρεμβάσεις σε εταιρείες funds, τράπεζες, ταμεία. Ενισχύουμε τη συντονισμένη δράση του εργατικού και λαϊκού κινήματος για τα ζητήματα αυτά μέσα από τη λειτουργία του Συντονισμού Συλλογικοτήτων Αττικής και των αντίστοιχων στην επαρχία.

Ε. Προώθηση των αποφάσεων του ΠΣΟ

Το ΠΣΟ καλεί τις επιτροπές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να συνεδριάσουν με βάση την απόφαση και να οργανώσουν την προώθησή της.

Οργανώνουμε πλατιά εξόρμηση στους εργαζόμενους και τη νεολαία με την πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Στα πλαίσια αυτά κυκλοφορούμε προκήρυξη και αφίσα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Ανοίγουμε το διάλογο με όλο το αγωνιστικό δυναμικό αλλά και δυνάμεις που κινούνται σε μια λογική αντικαπιταλιστικού μετώπου πάνω στην πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την «παρέμβαση και ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς». Στα πλαίσια αυτά το επόμενο διάστημα οργανώνουμε κεντρική εκδήλωση στην Αθήνα παρουσίασης της πρότασης και συσκέψεις και σε άλλες περιοχές.

Αναπτύσσουμε πρωτοβουλίες προώθησης της κοινής δράσης της αντικαπιταλιστικής-ριζοσπαστικής αριστεράς στα μεγάλα μέτωπα της περιόδου, στα πλαίσια αυτά προχωράμε σε διμερείς συναντήσεις με τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς, παρουσιάζοντας την πρόταση μας για την περίοδο και τους δρόμους κοινής παρέμβασης και δράσης .

Ιδιαίτερα για το ζήτημα του πολέμου με βάση και την κρισιμότητα του προωθούμε την ενιαία αντιπολεμική παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αντιμπεριαλιστικής διεθνιστικής Αριστεράς / και στο θέμα της Παλαιστίνης, αξιοποιώντας την Αντιπολεμική Πρωτοβουλία οργανώσεων.

Παράλληλα ανοίγουμε τις διαδικασίες για την 6η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Οκτώβριος 2024